

Livet i Medina

I tio år blev muslimerna utsatta för obeskrivlig tortyr i Mekkah. Men nu i Medina var livet helt annorlunda. De fick leva i fred och de började att bygga upp den Islamiska staten. Det gick inte över en natt eller på en månad eller på ett år utan det tog tid att bygga upp den.

Invånarna i Medina delades upp i tre grupper: de troende, de otrogna och judarna. Det första som Profeten Muhammed ﷺ gjorde var att bygga en moské. Där kunde man be, lära sig om Islam, man höll råd där och samtliga angelägenheter som berörde muslimerna diskuterades där.

Judarna monopoliserade en stor del av handeln i Medina. Araberna fick betala stora pengar för dessa tjänster. Judarna lånade ut pengar till araberna och tog sedan ränta på de utlånade pengarna. Judarna var väldigt duktiga på korruption och att intrigera mellan stammarna för att skapa hat och blodigt våld.

Judarna avskydde de nya förändringarna som skedde och var mycket hatfulla till muslimerna och Profeten Muhammed ﷺ. Men både judarna och de otrogna var för fega och vågade inte visa öppet vad de tyckte om vad som höll på att hända i Medina, i början.

Femhundra kilometer borta i Mekkah fanns ärkefienden Quraish. I tio år hade de terroriserat, bojkottat, plågat och låtit muslimerna få svälta. När muslimerna nu emigrerade till Medina tog de deras land, rikedomar ochegendomar som fanns kvar i Mekkah.

Muslimernas fruar hölls kvar samt de socialt svaga som brutalt torterades i Mekkah. De bojkottade invånarna i Medina både socialt och ekonomiskt. Med dessa motgångar försökte Profeten Muhammed ﷺ att etablera Islam i Medina och bygga upp den Islamiska staten där. Nästa steg var att göra broderskap i Medina mellan *al-Ansar* (hjälparna) och *al-Mujahirun* (emigranterna).

Profeten Muhammed ﷺ parade ihop en al-Ansar och en al-Mujahirun. Om någon dog av dem så fick den andra ärva honom. Detta fortsatte tills en vers ur Koranen (8:75) uppenbarades vid slaget vid Badr då arvsrätten ändrades.

Atmosfären av brödrskapet skapade osjälviskhet i muslimernas hjärtan och resultatet av brödrskapet var hälsosamt. Sa´d bin Ar-Rabi , en al-Ansar sade till sin al-Mujahirun broder Abdur Rahmen bin Awf : *Jag är den rikaste mannen av samtliga al-Ansar. Jag är glad att dela min egendom lika med dig. Jag har två fruar. Jag är redo att skilja mig från en av dem och efter hennes iddah period kan du gifta dig med henne.*

Men Abdur Rahmen ville inte acceptera någonting, varken egendom eller hem. Han välsignade sin broder och sade: *Du kan vara snäll och ta mig till marknaden så att jag själv kan göra min förmögenhet med mina egna händer.* Al-Ansar var extremt generösa mot sina bröder i religionen.

Profeten Muhammed ﷺ tyckte att det var viktigt att muslimer och ickemuslimska stammar skulle ha vänskapliga relationer. Profeten Muhammed ﷺ ville att allihop som bodde runt omkring Medina skulle vara med på dessa överenskommelser, för att inte oislamiska traditioner skulle smyga sig in och skada det nya samhället, det mest underbara och hedervärda samhället i historien som han ville grunda.

Profeten Muhammed ﷺ lärde också muslimerna moral, nobla värden och ideal så att de skulle bli modeller för senare generationer att kopiera. Strax efter att muslimerna hade emigrerat till Medina och när Profeten Muhammed ﷺ visste att de Islamiska pelarna i det nya Islamiska samhället var grundade, så ville han grunda stadiga och klart fastställda kontakter med icke muslimerna.

Allt detta ville Profeten ﷺ göra för att föreskriva fred, säkerhet och framgång till hela mänskligheten och få känslan av samband och harmoni i sin region.

De närmaste människorna till Medina var judarna. De visade inte ett dugg av sin fientlighet i början, även om de inte tyckte om det som hänt. Profeten Muhammed ﷺ beslutade att stadsfästa en överenskommelse med dem vad gällde frihet till tro och egendom. I den stod det bland annat:

Att judarna får ha sin religion, muslimerna sin, om judarna eller muslimerna skulle bli attackerade av någon annan grupp så skulle den andra gruppen hjälpa till, om det uppstod något problem så skulle Allah och Profeten Muhammed lösa problemet.

Efter den här överenskommelsen blev Medina en förbunden stat med Profeten Muhammed ﷺ som dess ledare. För att sprida zonen av fred och säkerhet så fortsatte Profeten Muhammed ﷺ att göra liknande överenskommelser med andra stammar som bodde runt omkring hans stat.

Quraisherna var förargade över att han hade lyckats fly och de var avundsjuka på hans växande makt i Medina. De muslimer som fanns kvar i Mecka blev övervakade av Quraisherna och de trakasserade dem på vilket sätt som helst. De skickade också ett brev till muslimerna i Medina och hotade att döda dem, så de blev tvungna att börja vakta Profeten

Muhammeds ﷺ hus tills Allah uppenbarade versen 5:67, att Allah skyddar Profeten Muhammed ﷺ mot människorna.

Det var inte bara Profeten Muhammeds ﷺ liv som var ett mål för de icke troende, utan hela den muslimska Ummah. Quraisherna smorde aggressiva och onda planer mot muslimerna. Då gav Allah muslimerna tillåtelse att gå i strid med de icketroende.

Det var nu som muslimerna började med militära aktioner. Först skickades patruller som tog reda på vägarna runt Medina och Mecka. De byggde också upp allianser med stammarna runtomkring.

Profeten Muhammed ﷺ ville inskräpa för de icketroende och för judarna i Medina och beduinerna i dess närhet att muslimerna hade blivit för starka för att bli attackerade utan ett straff som följd för de som skulle göra det. Nu skickades muslimerna ut för att göra militära uppdrag och för att fånga in karavaner. Efter ett tag fick muslimerna order av Allah att gå ut i krig.



Källa: 'ar-Rahiq al-Makhtoom

- Den förseglade nektarn

Av: Safiur-Rahman Al-Mubarakphuri

